

Az Országgyűlés
Költségvetési bizottsága

Iromány száma: T/7556/29

Benyújtás dátuma: 2019. 10. 29.

ORSZÁGGYŰLÉS HIVATALA

Érkezett: 2019 OKT 29.

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Varju László, elnök**

Tárgyalási szerepkör a HHSZ alapján: **Kijelölt bizottság, 92. § (3) bekezdés**

Az ülés időpontja: **2019. október 29.**

**A Magyarország 2018. évi központi költségvetéséről szóló 2017. évi C. törvény
végrehajtásáról
szóló törvényjavaslat
(T/7556. szám)**

Részletes vitáról szóló bizottsági jelentés

A bizottság az egyes házsabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat (a továbbiakban: HHSZ) 44-45. §-a alapján lefolytatta a törvényjavaslat részletes vitáját.

A bizottság a törvényjavaslatot megvizsgálva megállapította, hogy az megfelel a HHSZ 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek.

A bizottság a részletes vita során – a HHSZ 45. § (1) bekezdése alapján – megtárgyalta a jelentés mellékletében szereplő módosító javaslatot, megvizsgálva egyben azt is, hogy az megfelel-e a HHSZ 42. §-ában foglalt követelményeknek.

A módosító javaslatról történő állásfoglalás mellett a bizottság további módosításra irányuló szándékot fogalmazott meg, amellyel az előterjesztő egyetértett.

A bizottság – a HHSZ 45. § (5) bekezdése alapján – az általa megfogalmazott módosítási javaslatot magába foglaló, a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatot nyújt be.

A részletes vita során a bizottság az alábbi véleményt fogalmazta meg:

A Kormány az Alaptörvény 36. cikkének megfelelően készítette elő és az Áht-ben előírt határidők betartásával nyújtotta be a zárszámadási törvényjavaslatot. A 2018. évi központi költségvetés végrehajtása megalapozott módon, a jogszabályi előírásoknak megfelelt, a törvényjavaslatban szereplő pénzügyi adatok megbízhatóak.

2018-ban Magyarország GDP-je 5,1 százalékkal bővült, ami messze meghaladta az előzetesen prognosztizált 4,3%-os bővülést. Ennek egyik oka a 2016. év végi béremelési és adócsökkentési megállapodás, amelynek értelmében jelentősen nőtt a minimálbér és a garantált bérminimum is. A háztartások anyagi helyzete érzékelhetően javult, amit a fogyasztás 4,9%-os bővülése is jól mutat.

A GDP növekedés másik pillére a beruházások voltak, a nemzetgazdasági beruházások összesen 17,1%-kal nőttek, ami jelentősen meghaladta az előzetesen becsült 12,9%-os bővülést. A beruházási

aktivitás megugrásában a 2014-2020-as uniós költségvetési ciklushoz kötődő fejlesztések felfutása, a lakásépítéseket ösztönző Otthonteremtési Program, valamint vállalkozások kapacitásbővítései egyaránt szerepet játszottak.

A gazdaság teljesítménye a munkaerőpiacon is érezteti hatását. 2018-ban a foglalkoztatottak száma jelentősen, 1,1%-kal tovább növekedett.

A foglalkoztatottak száma a versenyszférában 2,0%-kal növekedett, míg a közszféra létszáma 3,0%-kal csökkent. Elmondhatjuk, hogy ma már 4,5 millió fő dolgozik és adózik Magyarországon, ez 69,2%-os foglalkoztatási rátát eredményezett.

Az előző esztendőben az árak átlagosan 2,8%-kal növekedtek 2018-ban, így az infláció mértéke alacsonyabb volt a tervezett 3,0%-nál. Az emelkedés hátterében elsősorban az élelmiszerek drágulása állt. A másik ok pedig az európai konjunktúra hatására a kontinens felől érkező inflációs nyomás volt, jelentősen drágultak az új autók és műszaki cikkek.

A bruttó államadósság GDP-hez viszonyított aránya 2018. végére 70,2%-ra süllyedt, ez az arány 2011-ben még 80% volt. A magyar államadósság-kezelés fő stratégiai célja továbbra is az adósságráta csökkentése a lakossági állampapírok állományának növelésével, illetve a devizaadósság arányának mérséklésével párhuzamosan. A devizaarány tekintetében még komolyabb áttörést sikerült elérni, a 2011. végi 52%-ról 23%-ra, a külföldiek aránya pedig 65%-ról 36%-ra esett.

A költségvetési hiány mértéke 2018-ban a nemzeti össztermékhez képest mindösszesen 2,3% volt.

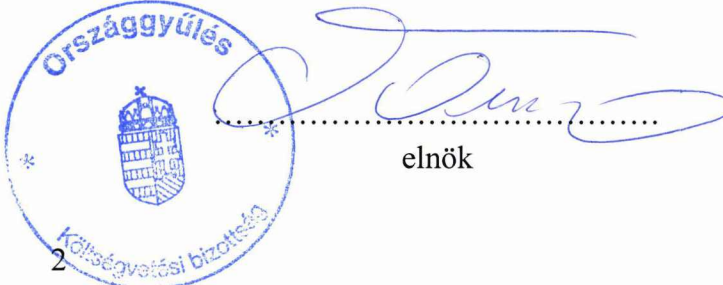
A fentebb felsorolt makrogazdasági tényszámok mind azt mutatják, hogy az ország gazdasága jól teljesített 2018-ban, és ezt jó ideje már a nemzetközi hitelminősítők is elismerik.

A fiskális politikát illetően megállapíthatjuk, hogy 2018-ban is voltak a bevételi és a kiadási oldalt egyaránt jelentősen befolyásoló változások, de ezek nem rontották a központi költségvetés hiányát. A költségvetés bevételei az előirányzathoz képest nagyobb összegben teljesültek. A legtöbb adónem (pl. a társasági adó, személyi jövedelemadó, áfa, jövedéki adó, pénzügyi tranzakciós illeték) tekintetében növekedés, a tervtől alacsonyabb teljesülés csak néhány kisebb adónemnél volt figyelhető meg (pl. az egyszerűsített vállalkozói adó, reklámadó).

Az előttünk fekvő zárszámadási törvényjavaslatot áttanulmányozva, megállapíthatjuk, hogy a 2018-as év költségvetése elősegítette a családok boldogulását, több embernek volt munkája, és a bérek is érezhetően nőttek. Mindezen társadalompolitikai célokat úgy sikerült elérni, hogy a költségvetés stabilitása nem forgott veszélyben.

A jelentés elfogadása során kisebbségben maradt bizottsági tagok véleményét a jelentés függeléke tartalmazza.

A bizottság a törvényjavaslat részletes vitáját 2019. október 29-én lezárta.

elnök

A bizottság állásfoglalása a megtárgyalt módosító javaslatról

(Az indítvány szövegéből elhagyni javasolt szöveget [ ] zárójel közé téve, az új szövegrészeket pedig aláhúzással jelöljük.)

A dokumentumban használt rövidítések:

Gst.: Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény

Háttéranyagpont sorszáma: 1.

Benyújtó: **Dr. Tóth Bertalan (MSZP), Dr. Harangozó Tamás (MSZP), Kunhalmi Ágnes (MSZP), Mesterházy Attila (MSZP), Korózs Lajos (MSZP), Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) és Molnár Gyula (MSZP)**

Módosítópont: **T/7556/16/1.**

Törvényjavaslat érintett rendelkezése: **3. § (2) bekezdés a) pont**

Módosítás jellege: **módosítás**

(2) 2018. december 31-én az államadósság-mutató

a) számlálójának a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Gst.) 2. § (1) bekezdés a) pontja szerinti összege **[29 451,3]29 951,21** milliárd forint,

T/7556/16/1-5. sz.

Megjegyzés: A következő pontokban ismertetett módosító indítványok tartalmilag összefüggnek: 1., 2., 3., 4., 5.

A módosító javaslatot(tal): – a **bizottság** nem támogatja

– az **előterjesztő** képviselője nem ért egyet

Háttéranyagpont sorszáma: 2.

Benyújtó: **Dr. Tóth Bertalan (MSZP), Dr. Harangozó Tamás (MSZP), Kunhalmi Ágnes (MSZP), Mesterházy Attila (MSZP), Korózs Lajos (MSZP), Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) és Molnár Gyula (MSZP)**

Módosítópont: **T/7556/16/2.**

Törvényjavaslat érintett rendelkezése: **3. § (3) bekezdés**

Módosítás jellege: **módosítás**

(3) Az államadósság-mutató mértéke a (2) bekezdés alapján 2018. december 31-én **[69,0%]70,2%** volt.

Megjegyzés: A következő pontokban ismertetett módosító indítványok tartalmilag összefüggnek: **1., 2., 3., 4., 5.**

A módosító javaslatot(tal): – a **bizottság** nem támogatja
– az **előterjesztő** képviselője nem ért egyet

Háttéranyagpont sorszáma: 3.

Benyújtó: **Dr. Tóth Bertalan (MSZP), Dr. Harangozó Tamás (MSZP), Kunhalmi Ágnes (MSZP), Mesterházy Attila (MSZP), Korózs Lajos (MSZP), Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) és Molnár Gyula (MSZP)**

Módosítópont: **T/7556/16/3.**

Törvényjavaslat érintett rendelkezése: **3. § (4) bekezdés nyitó szövegrész**

Módosítás jellege: **módosítás**

(4) 2017. december 31-én [a Kvtv. 3. §-ában meghatározott árfolyamokon számított]az államadósság-mutató

Megjegyzés: A következő pontokban ismertetett módosító indítványok tartalmilag összefüggnek: **1., 2., 3., 4., 5.**

A módosító javaslatot(tal): – a **bizottság** nem támogatja
– az **előterjesztő** képviselője nem ért egyet

Háttéranyagpont sorszáma: 4.

Benyújtó: **Dr. Tóth Bertalan (MSZP), Dr. Harangozó Tamás (MSZP), Kunhalmi Ágnes (MSZP), Mesterházy Attila (MSZP), Korózs Lajos (MSZP), Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) és Molnár Gyula (MSZP)**

Módosítópont: **T/7556/16/4.**

Törvényjavaslat érintett rendelkezése: **3. § (4) bekezdés**

Módosítás jellege: **módosítás**

(4) 2017. december 31-én [a Kvtv. 3. §-ában meghatározott árfolyamokon számított]az államadósság-mutató

a) számlálójának a Gst. 2. § (1) bekezdés a) pontja szerinti összege [27 922,1]28 303,46 milliárd forint,

b) nevezőjének a Gst. 2. § (1) bekezdés b) pontja szerinti összege 38 835,2 milliárd forint.

Megjegyzés: A következő pontokban ismertetett módosító indítványok tartalmilag összefüggnek: **1., 2., 3., 4., 5.**

A módosító javaslatot(tal): – a **bizottság** nem támogatja
– az **előterjesztő** képviselője nem ért egyet

Háttéranyagpont sorszáma: 5.

Benyújtó: **Dr. Tóth Bertalan (MSZP), Dr. Harangozó Tamás (MSZP), Kunhalmi Ágnes (MSZP), Mesterházy Attila (MSZP), Korózs Lajos (MSZP), Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) és Molnár Gyula (MSZP)**

Módosítópont: **T/7556/16/5.**

Törvényjavaslat érintett rendelkezése: **3. § (5) bekezdés**

Módosítás jellege: **módosítás**

(5) Az Országgyűlés megállapítja, hogy az államadósság-mutató (3) bekezdés szerinti mértéke a 2017. év végi ~~[71,9%-hoz]~~72,9%-hoz képest az Alaptörvény 36. cikk (5) bekezdésében meghatározott államadósság-mutató csökkenése követelményének eleget tesz.

T/7556/16/1-5. sz.

<p>Megjegyzés: A következő pontokban ismertetett módosító indítványok tartalmilag összefüggnek: 1., 2., 3., 4., 5.</p>
--

A módosító javaslatot(tal): – a **bizottság** nem támogatja
– az **előterjesztő** képviselője nem ért egyet

Az Országgyűlés
Költségvetési bizottsága

Függelék

A DK képviselőcsoportjához tartozó bizottsági tag

kisebbségi véleménye

a Magyarország 2018. évi központi költségvetéséről szóló

2017. évi C. törvény végrehajtásáról szóló T/7556. számú törvényjavaslat részletes vitájáról szóló bizottsági jelentéshez

Az Országgyűlés Költségvetési bizottsága lefolytatta a törvényjavaslat részletes vitáját. A bizottság részletes vitáról szóló jelentésének elfogadása során kisebbségben maradt, a DK képviselőcsoportjához tartozó bizottsági tagként – az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 92. § (5) bekezdése és 117. § (2) - (3) bekezdése alapján – az alábbi kisebbségi véleményt terjesztem elő:

A törvényjavaslat a jogalkotás szakmai követelményének nem felel meg. Az elmúlt hónapokban a pénzügyminiszter részéről eltérő nyilatkozatokat hallottunk: az egyik nyilatkozat arról szólt, hogy milyen kedvező a helyzet és mennyi forrásunk, lehetőségünk van, a következő hónapban pedig arról, hogy mekkora válságra van lehetőség, vagy mi következik ebből. Egy ilyen szituációból kiindulva elmondható tehát, hogy az a tervezőmunka, amely azt az eredményt hozta 2018-ban - azaz hogy 1200 milliárd forinttal több bevételre, illetve ennél magasabb kiadásra került sor –, problémás. A GDP 2,8 százalékát meghaladó mértékű az az eltérés, amivel a kormány nem tudott előre gondolkodni. Miközben örülhetnénk annak, hogy több a bevétel, akkor ez a megadózott országban több mindenre lehetőséget adott volna. Alábecsültek folyamatokat, például a nyugdíjak tervezésénél jóval kisebb nyugdíjemelésre számíthattak az érintettek. Majd később ezt igyekeztek pótolni különböző módon, azonban ez megítélésem szerint a választási költségvetésbe tartozik.

Ráadásul ennek az a következménye, hogy egyébként az 1200 milliárd forint elköltéséről való döntést kivonták az Országgyűlés hatásköréből. Emlékszünk, hogy a kormányzó többség hozott egy törvényt arra vonatkozóan, hogy a tartalékot a kormány saját hatáskörében feloszthatja, elköltheti, de azokat a módosító indítványokat, amiket itt nem láthatunk, azt mindennap

tartalmazza a Magyar Közlöny, mert ennek a forrásnak az elköltése ott található. Az átcsoportosításokról mindennap új és új döntés születik, ami tartalmában vitatható vagy sem, de semmiképpen nem bírja az ellenzék támogatását.

Számos esetben a forrást másra lehetett vagy kellett volna felhasználni. Ilyen például az államadósság-csökkentésről esete, ami akár már 70 százalék alatt is lehetne az év végi költségek hiányában.

A társadalmi egyenlőtlenség tovább mélyül, a nagy állami rendszerek a működésképtelenség szélén tengődnek - azért, mert olyan döntéseket hoz a kormány, hogy például akár a Posta, akár a MÁV működéséhez semmifajta támogatást nem ad, és ennek következménye az, hogy késik, lassú és koszos. A kormány nem tartja fontosnak az egészségügyet és az oktatást, ez a döntési mechanizmusból jól látszik. Az állam azon modernizálását, amire éppen ebben a többletpénzben lehetőség lett volna, nem hajtották végre. Így nem kell csodálkozni azon, hogy ilyen hektikus és állandóan változó környezetben az ország nagy többsége teljes bizonytalanságban érzi magát; és egyébként a pénzes támogatás helyett, ha jogbiztonságban éreznék magukat az emberek, ha létezne a jogállam, akkor talán a népesedéspolitikai törekvések is sokkal előrébb mutatnának vagy előrébb haladnának.

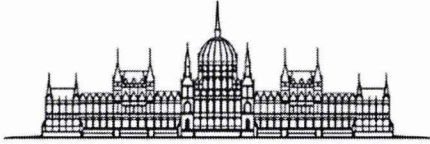
Budapest, 2019. október 29.

.....

(aláírás)

Varju László

Az Országgyűlés
Költségvetési bizottsága

Függelék

A Jobbik képviselőcsoportjához tartozó bizottsági tag

kisebbségi véleménye

**a Magyarország 2018. évi központi költségvetéséről szóló
2017. évi C. törvény végrehajtásáról szóló T/7556. számú törvényjavaslat
részletes vitájáról szóló bizottsági jelentéshez**

Az Országgyűlés Költségvetési bizottsága lefolytatta a törvényjavaslat részletes vitáját. A bizottság részletes vitáról szóló jelentésének elfogadása során kisebbségben maradt, a Jobbik képviselőcsoportjához tartozó bizottsági tag – az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 92. § (5) bekezdése és 117. § (2)–(3) bekezdése alapján – az alábbi kisebbségi véleményt terjeszti elő:

A 2018. évi központi költségvetés zárszámadásának tárgyalásakor nem mehetünk el az mellett, hogy a Kormány ebben az évben is a fejezetek, jogcímek, költségvetési sorok közötti átcsoportosításokat saját hatáskörben, a Parlament megkerülésével végezte el. Az elfogadott költségvetési előirányzatokat több esetben nem az előre meghatározott célokra fordították.

A zárszámadási törvényjavaslat fő mellékleteiben csupán a 2018. évi teljesítés számait tüntették fel, az eredeti előirányzat szerinti összegek más helyen érhetőek el, így az előirányzat és a teljesítés közötti, nem egy esetben jelentős különbség kevesebbé sokkoló.

Két példát szeretnék kiemelni:

1. A kormányzati kommunikáció eredeti előirányzata 20 579,5 millió forint, a teljesítés 28 185,5 millió forint (7,6 milliárd forinttal több)
2. A fiatal kutatókat támogatására az Országgyűlés 1 017,4 millió forintot állapított meg, ezzel szemben a Kormányzat mindössze 7,3 millió forintot fordított erre a célra.

Ebből a két adatból is világosan kirajzolódik az Orbán-Kormány valódi arca, hogy milyen víziót kínál a magyar embereknek.

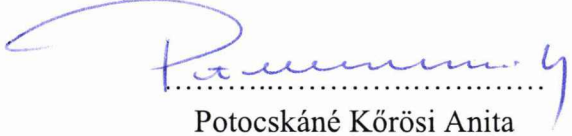

A 2018. évi központi költségvetés zárszámadása alapján megállapítható, hogy az állam adóssága tavaly nem csökkent, hanem – szerény mértékben – a GDP-hez mért aránya, az adósságráta csökkent. A központi költségvetés adóssága is folyamatosan - évente mintegy ezer milliárd forinttal - nő, kamatterhei jellemzően meghaladják az évi ezer milliárd forintot.

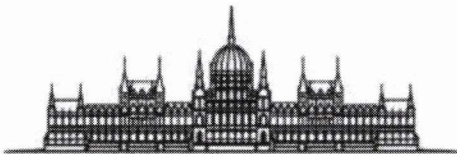
Végül pedig mindinkább kirajzolódik az a kép, ami szerint Magyarország történelmi esélyt szalaszt el az EU-támogatások sietős (a pénzforgalmi hiány növekedésével járó) elköltésével. A strukturális és a kohéziós alapokból érkező (évi 3-5 milliárd) európai támogatás észszerűbb elköltése a humán infrastruktúra (egészségügy, oktatás) hosszú távú megalapozását tette volna lehetővé.

A Jobbik képviselőcsoportja a 2018. évi központi költségvetés zárszámadásának elfogadását szavazatával nem tudja támogatni.

Budapest, 2019. október 29.

Potocskáné Kőrösi Anita

Az Országgyűlés
Költségvetési bizottsága

Függelék

**Független képviselő bizottsági tag
kisebbségi véleménye
a Magyarország 2018. évi központi költségvetéséről szóló
2017. évi C. törvény végrehajtásáról szóló T/7556. számú törvényjavaslat részletes vitájáról
szóló bizottsági jelentéshez**

Az Országgyűlés Költségvetési bizottsága lefolytatta a törvényjavaslat részletes vitáját. A bizottság részletes vitáról szóló jelentésének elfogadása során kisebbségben maradt, független képviselő bizottsági tagként – az egyes hárszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 92. § (5) bekezdése és 117. § (2) - (3) bekezdése alapján – az alábbi kisebbségi véleményt terjesztem elő:

Mialatt a kormány arról beszél, hogy hosszú ideje biztosítja költségvetése in keresztül a fenntartható fejlődést, közben azt találjuk a közjavak biztosítását illetően, mint az oktatás vagy az egészségügy, továbbra is válságágotokról beszélhetünk. Mind a szolgáltatást igénybe vevők, mind a rendszerben dolgozók szenvednek a finanszírozás elégtelenségétől. További probléma a közjavakat illetően, hogy azok a társadalmi csoportok, amelyek valamilyen módon a normális kerékvágástól eltérően működnek – mint a fogyatékosokkal élők, vagy azok, akik beteg gyermeket nevelnek, beteg hozzátartozójukról gondoskodnak otthonápolóként – már nem részesülnek megfelelő mértékben a magas GDP-növekedésből.

Történik mindez úgy, hogy minden hatodik adóforintot arra költünk, hogy ez a 2010 után keletkezett, hatalmas államgépezet működni tudjon. Liberálisként már önmagában is vitatkoznánk ennek az iránynak a helyességével, de – ami a jelenlegi magyar kormányt illeti – ez nem összeegyeztethető a konzervatív gazdaságpolitikai tervezés kereteivel sem.

Kisebb és hatékonyabb államra volna szükség, valamint arra, hogy a kormány a minél jobban működő piacgazdaság felé terelje a hazai piacot.

A közjavak biztosítását illetően beszélnünk kell arról, hogy a középosztály gyakorlatilag alapvető jogokat vásárol magának akkor, amikor kimenti magát az állami egészségügyi vagy oktatási rendszerből, a többieknek pedig marad az ellátás vagy az oktatás elégtelen színvonala, a jogok csorbulása, a sokak esetében a kilátástalanság, az iskolarendszerekből való kiszorulás, vagy éppen egy halálos kórházi fertőzés.

Alapvető és általános megállapításom a költségvetés egészéről, hogy több mint 5 százalékos GDP-növekedésből nem költ eleget a kormány az elesett társadalmi csoportokra, és azokra a rászorulókra, akik ennek a társadalomnak a mélyszegénységben vagy anyagi deprivációban élő tagjai. Tévedés, hogy elegendő a középosztály gazdagodásának és fejlődésének teret engedni ahhoz, hogy egy nemzetgazdaság és egy társadalom felemelkedhessen. Amennyiben a társadalom jelentős hányada él méltatlan körülmények között, az ország nem léphet a fenntartható fejlődés és a progresszivitás útjára.

Ennek része a költségvetésen és jelen bizottság munkáján kívül számos más tényező is. Én – nem összekeverve szerepünket a népjóléti bizottság feladatkörével – az egyenlő méltóság és az egyenlő bánásmód elveit emelném ki, melynek érvényesülése tükröződhetne a központi költségvetés tervezetében is, azonban sajnos ez hosszú évek óta elmarad hazánkban. Ugyanúgy igaz ez a munkapiacra, mint az ellátórendszerekben tapasztalható helyzetre, vagy éppen a nagy intézményrendszereinkben.

A családbarát kormány módszerei nem mutatkoznak annyira sikeresnek, mint amennyire sok pénzt elköltenek a célok mellé rendelt programokra az adófizetők pénzéből. Rendkívül fontos beszélni arról, hogy a fejlett világban megfigyelhető fertilitási ráta-javulást azok a társadalmak tudták elérni, amelyekben a nők és férfiak közti egyenlőség mind jobban biztosított. Ehhez viszont az ellátórendszerek és a munkapiac rugalmassága is szükséges, valamint egy olyan szemléletváltás, amelyet a jelenlegi kormány nem tervez megvalósítani. Jól felismerték azonban, hogy a munkapiaci aktivitás egyik ösztönzője a bölcsődei férőhelyteremtés. Engedjenek meg néhány gondolatot erről.

Banai Péter Benő államtitkár úr exorzéjában érvelt amellet, hogy a kormány a valaha volt legnagyobb bölcsődeépítési programba fogott bele, azonban ha a férőhelyekre tekintünk, azt látjuk, hogy mintegy 80.000 férőhely hiányzik, és a kormány nem is tud elégséges számú vállalat tenni ezek pótlására, mert az építőipar kínálati oldala korlátozza a beruházások lehetőségét. A cél tehát helyes, de a kormány képviselői is tudják, hogy az igényekhez képest messze elégtelen vállalatokat tudnak csak tenni. Helyes volna ezen a téren nyitni azok felé a modellek felé, amelyben a magántőke bevonását szigorú állami szttenderdek mellett növelhetné a férőhelyek számát, és egy fejkvótarendszerrel elősegíteni, hogy ez a szülők számára mégse hozzon anyagi értelemben jelentős plusz terheket.

Államtitkár úr beszélt a közszférában dolgozók megbecsüléséről, és arról, hogy életpályamodelleknek köszönhetően újabb és újabb szakmákban válik kiszámíthatóbbá a jövő. Ezzel szemben, ha az olyan hivatások bértáblájára nézünk, mint a mentőápolóké, vagy akár az állami kórházak betegápolóié, akkor azt találjuk, hogy a versenyszférától jelentősen elmaradnak ezek a bérek, méltatlan helyzetbe sodorva a rendszerben dolgozókat. Az ápolók korfája homokóra alakú, egyszerűen azért, mert amit Rétvári Bence államtitkár úr állít, az igaz, hogy sikerült fiatalokat bevonni az egészségügyben, de amint arra kerül a sor, hogy nekik családot kellene eltartaniuk, elhagyják a pályát.

A harmincas és negyvenes korosztály nagy arányban hiányzik a betegágyak mellől, a szakmai végzettséget szerzett 250 ezer embernek alig 43 százaléka marad a pályán. Különösen problémás a szakma derekát nélkülözni a kórházakban, mert az ő szakmai tapasztalatukra és fiatalos dinamizmusukra is szükség lenne. Ilyen bértábla mellett azonban, még a legmagasabb végzettségűek sem tudják tisztességgel eltartani a gyermekeiket. Azt pedig az adófizetők nem várhatják a segítő szakmák dolgozóitól, hogy a saját gyermekeik jólétét veszélyeztessék annak érdekében, hogy másokon segítsenek.

Ugyanez igaz az állami alkalmazottakra. Államtitkár úr az ő megbecsülésükről is beszélt. A szándék jó, az összegek azonban – az 5,1 százalékos GDP-növekedés ellenére – azt eredményezték, hogy kormányablakban dolgozó alkalmazottakat kellett egyik városból a másikba áthívni, mert munkaerőhiány lépett fel, ami bizonyos régiókban veszélyeztette a szolgáltatást.

Ismerünk olyan kórházi osztályt, ahol azért mondtak fel az kollektíven az ott dolgozó ápolók, mert a közelben nyílt egy új bútoráruház, és mindannyian ott vállaltak inkább munkát. Eddig nem juthat el egy olyan Európai Unió tagország egészségügyi rendszere, amely egyébként az Unióban elsők közt van a gazdasági növekedését tekintve. Alapvetően nem tartozik a költségvetési bizottságra, de javarészt ennek tudható be, hogy a magyarok átlagosan kevesebb egészségben eltöltött évre számíthatnak, mint amennyit a gazdasági fejlettségünk alapján el tudnánk érni.

Ha a közjavak ellátására nem költ megfelelő összegeket a kormány, akkor hiába a fejlesztések, vagy akár az uniós támogatásból vásárolt új eszközök, nem lesz, aki működtesse őket. Ugyanez igaz a pedagógusi bértáblára, de a bölcsődei dajkák bértáblájára is, ahol ugyan történtek emelések, de ennek hatására a különböző végzettségű és eltérő szakmai tapasztalattal rendelkező dolgozók közt bérfeszültség keletkezett.

Ténylegesen megjelenő nettó jövedelmeket tekintve úgy állunk, hogy a legnagyobb gyorséteremlánc kezdő fizetése nettó 160 ezer forint, egy gyakorló pedagógusé 130 ezer forintot tud hazavinni. Egy kezdő szakápoló nettó alapbére nem éri el a 100.000 forintot, és 30 éves tapasztalattal sem emelkedik 180.000 forint fölé.

Államtitkár úr beszélt a nyugdíjak reálértékének emelkedéséről, aminek ütemével nehéz vitatkozni, azonban meg kell jegyezni, hogy ez milliók számára pusztán a vegetálást eredményezi. Még inkább indokolt a nemzetközi kitekintés is, ugyanis már a 2018-as költségvetés tervezésekor is látható volt a nemzetközi statisztikákból, hogy ha regionális összehasonlításban nézzük a nyugdíjak reálértékének növekedését, egyedül Romániát és Csehországot előzzük, őket is csak kis mértékben. Érdekes tehát figyelni arra, hogy a – különösen Euróra lefordított – nyugdíjak értéke mekkora a nemzetközi piacon, és bár bizonyos alapvető élelmiszerek áfája csökkent ugyan, de az alapvető fogyasztói jószágkosár termékei sem mentesek az árnövekedéstől. Figyelembe véve, hogy a forint folyamatosan romló tendenciát mutat az elmúlt két évben (eltekintve némi rövidtávú erősödéstől), a nemzetközi piacról beszerzett termékek miatt ez az árváltozás még erőteljesebben érintette a kispénzű nyugdíjasokat.

A kormány a zárszámadás kapcsán beszélt energiahatékonyságról, különböző programok sikerességéről, amelyek ugyan megvalósultak, ennek ellenére hazánk az egyik legrosszabb helyzetben van az EU-ban, abban a tekintetben, hogy az áramtermelés hány százaléka származik megújuló energiaforrásokból. Az adataink egyelőre az Unióban hátulról a második helyre elegendők, és mivel egy 2011 óta hatályos rendelet lényegében lehetetlenné teszi a szélenergia további bevonását a piacra, szép lassan a meglévő erőművek is kifutnak majd. További probléma a háztartások energiatakarékosságra irányuló beruházásainak elmaradása – gondolok itt a megfelelő szigetelésre, a hőszigetelő ablakokra, valamint a korszerű fűtéstechológiára. A statisztikai adatsorok jelenleg a fatüzelésű kályhákat is a megújuló energiaforrást felhasználó technológia közt tartják számon, ezzel pedig becsapjuk magunkat: hamarosan a nemzetközi porondon ezek a statisztikák nem állják majd meg a helyüket, így veszélybe kerülhetnek a 2030-ra és 2050-re tett energetikai vállalásaink.

Az önkormányzatok tekintetében helyeslem a feladatalapú támogatási rendszer megvalósulását, valamint a pályázatalapú rendszert, amely a fejlesztésben motivált önkormányzatokat segíti, ugyanakkor problémás, hogy abban az országban, ahol az Európai Unió Csalás Elleni hivatala több ízben figyelmeztette Magyarországot a magas korrupciós rátára, aminek egyik alapjául az önkormányzatok sokszor átláthatatlan pályáztatási és finanszírozási rendszere áll.

Ismerünk olyan önkormányzatot, ahol az óvodaépítéseket rendre ugyanazon cég, az alpolgármesterrel szoros családi viszonyban álló tulajdonossal és ügyvezetővel rendelkező vállalat nyerte el. Ismerünk hosszú ideje közgyűlésben helyet foglaló képviselőt, akinek családi érdekeltiségebe tartozó cégek meghívásos közbeszerzéseken egyedüli meghívottként nyertek el, éveken keresztül, több százmillió forintos tendereket.

Megnevezhetők azok a városok, ahol a Mészáros és Mészáros Kft bizonyítottan magasabb árajánlat mellett is elnyert közútfelújítást, intézményépítést, vagy bármely közbeszerzési pályázatot, és akár kétszer, két és félszer túlárzott munkát tett le az önkormányzat asztalára. Amennyiben a Modern Városok Programja vagy a feladatalapú önkormányzati fejlesztési rendszer ilyen módszerekkel folyik tovább, az azt jelenti, hogy évről évre az adófizetők több tízmilliárd forintját herdálják el helyben.

Tisztelettel kérem az Államtitkár urat, hogy a zárszámadás vitáján legyen különös figyelemmel a korrupció kérdésére. A Modern Városok Programjának sok ilyen rejtene magukban. A kormány méltán büszke ezekre a kezdeményezésekre, és helyes, hogy a települések fejlesztését új elképzelések alapján kívánják megvalósítani. Azonban ha ennek megvalósulása csorbul, mert a helyi vezetés közvetlen üzleti érdekeltsége, vagy családi vállalkozásai azok, amelyek rákapcsolódnak a különböző pénzforrásokra, az nem szolgálja a városok polgárainak érdekét, éppen ellenkezőleg. Nem pusztán az elvégzett munka silány minősége, de a közbizalom megrendülése is közvetlen következménye annak, ha helyben, jól látható módon, elherdálják a fejlesztésre szánt összegeket.

Budapest, 2019. október 29.

(aláírás)

Bósz Anett